

er muligt i den korte Tid, der er tilbage fra nu af, og til Lovens Gyldighed udløber, den 1. Juli d. A., at finde en Ordning, der maatte være nogenlunde tilfredsstillende.

Derfor har jeg egentlig nu kun Anledning til at sige, at Drøftelsen af alle de Udtalelser, Henstillinger og Forslag, der ere fremkomne, mere hører hjemme i et Udvalg end her i Tinget. Det, der kan være Tale om, at Udvalget skal beskæftige sig med, er foruden Spørgsmaalet om Lønninger, som jeg ligesom det ærede Medlem for Assens (Berntsen) erkender er et af dem, der maa overvejes, at søge at faa samarbejdet, som jeg jo ogsaa sagde forleden Dag, de forskellige Opfattelser, saavidt det lader sig gøre, for gennem en Betynkning at give nogen Vejledning for Administrationen med Hensyn til, hvad der i Løbet af den forlængede Prøvetid bør efterstræbes som en mere tilfredsstillende Ordning.

Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet, om der enten skal bygges et eget Teater for det reciterende Skuespil, eller om man maaske kan arrangere sig med et af de bestaaende Teatre, eller man, som det ærede Medlem for Assens fremdeles synes at holde paa, skal foretage en Ombygning af det kgl. Teater, d. v. s. lave det om indvendig — det sidste tror jeg forøvrigt slet ikke paa lader sig gøre.

Men forøvrigt skal jeg ikke komme ind paa alt dette, der som sagt bedre drøftes i Udvalg, og jeg skal altsaa ikke forlænge Debatten, men kun henstille, at samtlige faldne Udtalelser optages til Drøftelse i et Udvalg, som jeg, naar Sagens Behandling nu er tilendebragt, vil tillade mig at foreslaa nedsat.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Der er jo egentlig fremkommet meget lidt, siden jeg sidst havde Ordet. Jeg skal knytte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, vi nu hørte fra det ærede Medlem for Fredensborg (Johan Knudsen) angaaende et nyt Teater. Jeg maa her erindre om, at Opførelsen af et nyt Teater vil koste mindst 2 Mill. Kr. Forrentningen af denne Sum er altsaa en ny Udgift, et yderligere Tillæg til det Bidrag, Staten nu maa udrede til det kgl. Teater; det nytter jo ikke at se bort fra dette. Jeg erindrer om, at Teaterkommissionen, som jo var meget interesseret i et nyt Teater og varmt anbefalede det, altsaa saa saa lyst paa det som muligt, i sit meget specificerede Over-

slag kom til det Resultat, at Driften af de to Teatre vilde kunne holdes nogenlunde indenfor den Sum, det nuværende Teater koster Staten, en Sum, som af Kommissionen sættes til ca. 160,000 Kr., at vi altsaa ville kunne drive de to Teatre med det samme Underskud — eller dog kun med lidt større Underskud — som det, hvormed vi ville kunne drive det ene. Men vel at mærke, i denne Beregning var der intet Hensyn taget til Opførelsessummen for det nye Teater, altsaa til en aarlig Merudgift paa allermindst 80,000 Kr. Men adskillige af Kommissionens Beregninger over, hvad Driften af to Teatre vilde koste os, kunne ikke holde Stik. Kommissionen opgør saaledes: Kapellet koster os aarlig 106,800 Kr. Med de to Teatre vil Kapellet koste det samme: 106,800 Kr. Men det vil være ganske umuligt. Rent bortset fra Lønforhøjelser og derved Stigning i denne Udgift er det umuligt, at vi skulde kunne drive en Opera med 5 eller 6 Teaterforestillinger pr. Uge med samme Udgift til Kapellet som nu, hvor Skuespilaftræerne give Frihed for Kapellet. Paa samme Maade er Merudgiften til Sangere og Sangerinder sikkert ogsaa opgjort alt for lavt. Man har taget Hensyn til en Merudgift, men sikkert er denne alt for lav. En særlig Opera, der skal give Forestillinger næsten hver Aften i Ugen og helst fylde det store Tilskuerrum, og hvor det derfor er nødvendigt at have mange flere Operaer paa Repertoiret, end man har nu, hvad der atter medfører mange flere Prøver, vil absolut koste betydeligt mere til Engagementer, Kapel, Kor o. s. v. end Operaen nu, da den er sammen med Skuespillet paa den nuværende Scene.

Saa gjorde det ærede Medlem for Fredensborg (Johan Knudsen) opmærksom paa, at paa et andet Omraade holder Kommissionens Beregninger ikke Stik længere, idet Forestillingsindtægten er langt større, end den var den Gang, og langt større end den, som Kommissionen altsaa kunde lægge som Grundlag for sine Beregninger. Ganske vist er Forestillingsindtægten stegen betydeligt, men det ærede Medlem vil heller ikke være blind for, at Udgifterne have holdt Trit dermed. Forestillingsindtægterne ere ganske vist langt større nu, end de vare i Perioden forud, da vi havde Teaterbudgettet paa Finansloven, men Underskuddet, Statskassens Tilskud til Teatret er alligevel det samme. Udgifternes Vækst har rigeligt holdt Følge med Indtægternes. Og saadan vil det og-